

Comuna Chiojdu

Județul Buzău

Istoricul localitatii

2012-02-21 00:00:00

Chiojdu, vechi sat mosnenesc, dateaza de la inceputul tarii Romanesti, din vremea cand Mihail Voievod fiul lui Mircea cel Batran, in anul 1418 da mosnenilor din Starchiojd "ca sa le hie mosie Chiojdul". La jumatarea secolului XV, cand hrisovul mai sus pomenit dadea acel drept de proprietate asupra Chiojdului, cu tot ceea ce Dumnezeu crease in acele locuri, actuala localitate Chiojdu, aflata atunci in plina istorie medievala romaneasca, se constituia deja intr-un bastion al civilizatiei muntene, cu specificul inconfundabil al zonei Subcarpatilor de curbura. Istoria locala, bogata in fapte si dovezi materiale, in care am amintit doar unul cu titlu de preambul, este completata pana la concurenta de traditia locala orala (legende) si acestea la fel de inaintate in timp, ca si vestigiile scoase la lumina zilei de cautatorii trecuturilor.

In zona subcarpatica a Buzaului s-a cristalizat in sec. XVIII-XIX o arhitectura populara monumentala, cu trasaturi specifice, care este ilustrata in muzeu printr-o casa, reconstruita in anul 1936 dupa un exemplar de la inceputul sec. XVIII. Asezare de tip rasfirat cu tendin?e de adunare spre centru, satul Chiojdu Mic este plasat intr-o depresiune in forma de culoar pe ambele maluri ale raului Basca Chiojdului. In vechime, padurile acopereau dealurile si mun?ii din jur, constituind o importanta sursa de venituri pentru locuitori.

Pomicultura, ocupa?ie dominanta in aceasta zona, este reflectata la nivelul arhitecturii tradi?ionale prin apari?ia casei cu doua caturi. La primul nivel sunt amplasate beciuri ample, delimitate func?ional pentru pastratul fructelor proaspete si al butoaielor cu ?uica, iar la etaj se afla incaperile de locuit. Casa din muzeu este inso?ita de o "zacatoare" (recipient din doage, de mare capacitate), prevazuta cu un acoperis din sindrila, sprijinit pe stalpi, in care se depozitau fructele in vederea macerarii lor.

Casa este inal?ata pe o impunatoare temelie din zidarie de piatra de rau, in care sunt adapostite pivni?a si incaperea cu unelte. Pere?ii casei sunt realiza?i din barne rotunde de brad, cu diametrul mic, asezate in cununi orizontale, incheiate "troceste"; capetele depasesc linia pere?ilor, ramanand vizibile la col?urile casei. Un frumos foisor deschis pe stalpi de lemn ciopli?i, avanseaza peste intrarea la beci, protejand-o.

Acoperisul in patru ape are invelitoare din sita marunta, asezata in "solzi de peste". Accesul la catul de sus se face printr-o scara exterioara din piatra, situata pe fa?ada principala, asimetric. Principalele elemente decorative, realizate prin cioplire si crestare, apar la grinzile si stalpii foisorului si la palimarul prispei, prevazut cu

scanduri traforate. Locuin?a prezinta in plan: tinda ("sala"), "odaia mare", "odaia mica" si prispa cu foisor ("balcon") de pe fa?ada.

Tinda ("sala") este ingusta si intunecoasa, cu podeaua din pamant lipit; este folosita drept camera de trecere si loc de pastrare al obiectelor de uz gospodaresc. Din sala se face intrarea in fiecare dintre camerele laterale: camera de oaspe?i si cea de locuit.

Organizarea interiorului locuin?ei se individualizeaza prin folosirea covoarelor din lana si a stergarelor de bumbac, impodobite cu ample compozitii decorative, alese sau brodate. In tinda si in "odaia mica" sunt prezentate diverse obiecte specifice vie?ii pastorale: recipiente necesare prelucrarii laptelui (sistar, galeata pentru muls, crinta), doua buciume legate in coaja de cires (instrumentele tradi?ionale de semnalizare folosite de pastori), crinta de stors casul etc.

Exploatarea lemnului, cresterea animalelor, cultura pomilor fructiferi si micile servicii au fost principalele ocupatii ale populatiei. Vestita a ramas tuica de Chiojdu "tuica Mortala de Chiojdu" impusa ca marca apreciata pe piata bauturilor alcoolice.